

בס"ד יא' מר-חשון ה'תשע"ו
 הדלקת נרות - 17:41
 צאת השבת - 18:31
 רבנו תם - 19:08
 שעון קיץ - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שש עשרה - עלון מס' 788
 @ בשבת זו יא' חשון הילולת רחל אימנו ע"ה.
 @ ביום שלישי סוף זמן "ברכת הלבנה" עד 00:13.
 @ ביום חמישי טז' חשון פטירת ר' אליעזר מן ש"ך זצ"ל
 @ במוצאי שבת עוברים "לשעון חורף"

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

פרשת לך-לך

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
 להשתתף בסעודה רביעית
 בבית הכנסת "אוהל-מועד"

כפטידין: "לכה תאמר"
 (ישעיה מ')

למען ייטב לי בעבורך.
 רש"י אומר: "ויתנו לי מתנות". ועל פי פשוטו,
 שהיה צריך כסף כי אז היה עדיין עני, יש אומרים
 מעשה אבות סימן לבנים, שאברהם רצה לקחת
 מפרעה כסף, לעשות תקדים על הרכוש הגדול
 שישראל יקחו כשיצאו מצרים.

מלביני הפרשה:
 ← עשרה ניסיונות שמתנסה אברהם אבינו.
 ← אברהם במצרים - מעשה אבות סימן לבנים
 עד היום הזה.
 ← ברית בין הבתרים ומעשה הגר וישמעאל.
 ← בריתו של אברהם אבינו - ושל ישמעאל בנו.

"ואברהם כבר מאיד במקנה בכסף ובהב"
 מפרש הבן איש חי שאצל אברהם כל העשירות שלו
 היתה לו למשא כבוד, אבל במצוות כתוב וירץ
 אברהם, בקלות ולא בכבדות.

"לך לך מארצך" (י"ב א')
 "להנאתך ולטובתך". (רש"י) אם היה זה ניסיון,
 למה נאמר לו להנאתך ולטובתך - דבר העשוי
 להקטין בהרבה את הניסיון? ברם, בדבר זה גופו
 התבטא הניסיון. אם יעשה זאת אברהם בגלל הנאתו
 וטובתו, או בגלל מצוות אלוקים. **אברהם עמד
 בניסיון** - "וילך אברם כאשר דבר אליו ה'" (פסוק
 ד). שהלך רק משום שדיבר אליו ה' ולא משום
 שיפיק מזה הנאה טובה.

"ואת בריתי אקים"
אקיים ר"ת אשר קידש ידיו מבטן, והוא חלק
 מהברכה שמברכין בברית מילה.

"לך לך מארצך" (י"ב א')
 אברהם אבינו ע"ה שהיה מזרעו של שם. ובדרך אגב,
 מכאן גם מקור המילה 'אנטישמי' פירוש: נגד זרעו
 של שם היינו אברהם אבינו. זה הטעם לשנאה
 הגדולה שהתפתחה כנגד אברהם אבינו וזרעו אחריו כי
 בהפיצו את דבר ה' בעולם **דחה האור את החושך
 והאמת התגלתה**, מה שמחייב את שומעי לקחו ואת כל
 הגויים ועמי הארצות לזנוח את דרך השקר.

"גם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי".
 אומר רבנו סעדיה גאון, שהמצרים קבלו הרבה
 מכות בגלל שתי מילים שהקב"ה אמר "וגם את הגוי
 אשר יעבדו דן אנכי", על אחת כמה וכמה לעתיד
 לבוא שיש כל כך הרבה נבואות על פורעניות הגויים
 ודאי שיקבלו בכפל כפליים.

"וימקלך אהר" (יב ג)
 מדוע נאמר "מברכך" בלשון רבים ו"מקלך" בלשון
 יחיד (דהיינו, לא כתוב "מקללך", אלא "מקללך")?
 משיב על כך הרלב"ג: לפי שאוהביו של אברהם היו
 רבים, ושונאיו מועטים. ובדומה לכך כתב הכלי יקר,
 "הורה כי רבים יברכוהו, אבל מקללים לא יהיו רבים,
 אלא יחידים מוקצים ופחותים כנמרוד וחבריו, שבטלה
 דעתם אצל כל אדם".

"וישמתי את זרעך כעפר הארץ".
 אמרו חז"ל: עם ישראל נמשלו "לעפר", מפני
 שבתחילה נראה כי אומות העולם דורכים עלינו כמו
 שדורכים על "העפר", אך עלינו לזכור כי לבסוף
העפר הוא המכסה את כו-ל-ם! וזוהי הברכה
 הגדולה שתתקיים ב"ה לעתיד לבוא.

"ויהי ריב... ויאמר אברהם אל נא תהי מריבה"
 למה נאמר תחילה **ריב** בלשון זכר ואחר כך נאמר
מריבה בלשון נקבה? אלא הזהיר אברהם את לוט,
 להפסיק מיד את המחלוקת, שכן הריב הפעוט ביותר
 נהפך אחר כך למריבה - ללשון נקבה, בבחינת **אם
 המולידה עוד ועוד מריבות**. יש להשתדל שהמחלוקת
 לא תחרוג ממסגרת ריב בלשון זכר, שאינו מוליד, ולא
 תהפוך למריבה בלשון נקבה המולידה עוד ועוד ולכן
 אמר "אל נא תהי מריבה". (השלי"ה)

"ויהא יהיה פרא אדם"
 לא כתוב **אדם פרא**, כי ישמעאל בעצם הוא פרא,
 אפילו אם הוא יהיה פרופסור ומלומד ומדעי וכל
 מיני גדלות, **בכל זאת הוא ישאר פרא**.

פינת הניבים והפתגמים
**הלכה ואין מורין פן = אכן, פך יש לנהוג,
 אכל, למעשה, אין מתנהגים פך.**
דוגמה: בהלכות שבת השחזה של סכין. בדין זה
 הפעולה מותרת בשבת אולם אין מוריס כן.
 וכן אסור להשתמש באור של נר בשבת, מחשש
 שמא יטה את הנר ובכך יעבור על איסור של
 הבערת אש בשבת - הלקה, ואין מורין פן.
מקור: הלקה, ואין מורין פן. [ביצה כת]. (ניבונכו)

הסירו מכול מדוך עמי!
 אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.
 העלון טעון גניזה במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

האם אברהם אבינו היה פראייר?

"אל תהיה פראייר", אומרים אנשים. כשכבר יש מישוהו שמוכן לעשות למען הזולת, דואגים אנשים טובים להזכיר לו לחשוב על עצמו ועל האינטרסים שלו. זה העולם בו אנו חיים, עולם מלא באינטרסים, בו רוב המעשים מונעים מאינטרסים אישיים.

ומה עם הצדיקים, האם גם להם יש אינטרסים? צדיק הוא כזה שעובד את ה' בכל מאודו, "שלא על מנת לקבל פרס". כך נאמר על אברהם אבינו, שעבד את ה' מאהבה טהורה ולכן נקרא "אברהם אוהבי". הוא היה חף מאינטרסים אישיים, בבחינת "עושה את האמת מפני שהיא אמת". אולם כאשר הקב"ה מצווה על אברהם "לך ממצרך", הוא ממחר גם לעדכן אותו על שכרו המובטח: "ואעשך לגוי גדול, ואברכך, ואגדלה שמך". האם צריך להבטיח לאברהם אבינו שכר, כדי לזרז אותו למלא את צויו ה'? אלא רצונו של אברהם היה לקדש את שם ה'. וזה בדיוק מה שהקב"ה הבטיח לו: "ואגדלה שמך". השם שלך יתפרסם, כדי שבכך יתגדל ויתקדש שם שמים. כבניו של אברהם, ביכולתנו לזכך את האינטרסים האישיים שלנו. לתת פחות מקום לגוף, יותר מקום לנשמה, כך שרצון ה' יעמוד במרכז חיינו.

"בניד כשתלי זתים" - חינוך

בחברה של ימינו, המתנהלת בקצב מטורף, בה ניהול שיחה רגועה עם ילדינו עשוי להיראות כמותרות שאנו בקושי יכולים להרשות לעצמנו. כהורים, בידנו האחריות ליצור סביבה בטוחה ולא שיפוטית שבה ילדינו יכולים לחוש בנוח לספר לנו כל דבר ולשאול אותנו על כל דבר. היו תומכים ומעודדים, ובאמת הקשיבו. אהבת חינם (יחס חיובי ללא תנאים) היא קבלה שלמה של אדם אחר בלי לשפוט או לדנו לכן חובה, ובלי למתוח ביקורת על רגשות מסוימים, על פעולות או על תכונות אופי מסוימות. זהו כבוד לעובדה שכל אדם נוצר בצלם אלוהים, הערכה אמיתית של ערכו הפנימי של כל אינדיבידואל, יהיו התנהגותו והופעתו החיצונית אשר יהיו. מצד שני, הורים מגלים תכופות כי ילדים פשוט לא מגיבים לכוונותיהם הטובות. הם מוצאים את עצמם עובדים קשה לחץ מילה מפי ילדיהם. יש ילדים המוכנים לדבר בשקט של הלילה, כשהאורות כבים וחם ונעים להם. אחרים אוהבים לדבר בבוקר, כשהם מתעוררים שמחים ועלזים ומבעבעים מרוב סיפורים שיש להם לספר לנו. תפסו את הרגעים שבהם הם במצב-רוח מתאים לשיחה.

שיעור התורה הגדול בתבל

מקום מיוחד לשיעור
מסדר בלוויין בכל מוצאי שבת
את שיעורו של הראשון לציון
הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
בבית הכנסת "אוהל מועד"
בשעה 21:30 השיעור יוקרן
על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים
שעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

זיכורי הרבים

לבחורי ישיבה היקרים
השוקדים על לימודים
דרושים מגהץ קיטור
ומקרר תקינים.
התורמים יזכו לברכה והצלחה
פרטים במערכת העלון
054-7743834
בחורי הישיבה יתפללו
לזכות התורמים

מרכות ואיחולים לפייס

דוד וענת אהרונ'י הי"ו
בהגיע הבת אור מנב"ית
לגיל מצויות
יה"ר שתגדל כאימותו הקדושות
שרה רבקה רחל ולאח, תזכו
לחופתה שתצליח בכל דרכיה
ומעשיה ותרונ נחת ושלווה
מכל יוצאי חלציהם. וברכה ליוסף
ואסת' אהרונ'י ולשולה בן-דוד

כל הישועות והברכות

לרה"ל סג"ל הי"ו
שתרמה לשיעור בלוויין
זכות השיעור בלוויין וזכות
מרחן עובדיה יוסף זצ"ל לרפואת
והצלחת כל משפחתה. שיברכו
ברוחניות ובגשמיות יאיר הקב"ה
דרכם ומזלם מתוך בריאות
איתנה ופרנסה טובה לשנים רבות
ושתרוה נחת מכל יוצאי חלציה
ולע"נ רחמה בת סוליקה וגדעון בן בתיה

מזל טוב ואיחולים לבניי
משה וסרין קפשיאן הי"ו
יהיאל ופנינה בן-כ"ל הי"ו
לנישואי ד"ר עם ז'ופר
יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר
בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו
להמשיך את מסורת הבית המפואר
"ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"

ברכה והצלחה
לידידנו מזכי הרבים
ירמיהו ושרה מוראים
על כל הסיוע והעזרה
שיתברכו ברפואה
שלימה ובכל מילי
דמיטב ברוחניות
ובגשמיות בפרנסה
טובה הם ובני ביתם
לשנים רבות
טובות ונעימות.

רפואה שלימה
לדוד מוסאי
בן שרה הי"ו
הקב"ה ישלח מזור
ומרפא לרמ"ח אבריו
ושס"ה גידיו. שיחזור
לאיתנו הראשון
ויזכה לשנים רבות
טובות ונעימות
עם רעייתו מרים

מנייני ערבית ביבנה
17:15 - בבית הכנסת "אוהל מועד"
19:00 - בבית הכנסת האשכנזי ברח' הדרור
19:30 - בבית הכנסת "אוהל משה" רח' הנשר.
19:45 - בבית הכנסת "בוכריס".
20:10 - בבית המדרש "נחל ליאור".
20:15 - בבית הכנסת "נצח ישראל".
21:45 - בכולל "אור ציון ובית שמשון".
21:45 - בבית המדרש "נחל ליאור".
23:00 - בבית הכנסת "תפארת ישראל" רח' היסמין.

לע"נ הישר והענו
רחמים יוספי
בן יחזקאל ז"ל
שנפטר ז' חשון.
ביום שישי פקידת שנתו

לע"נ הישר והענו
חיים חייקה
שחלוב בן שירין ז"ל
שנפטר כ"ז תשרי
שימליץ טוב בעד משפחתו

לע"נ הצנועה והענוה
ננה בת נאזי קשורי ז"ל
שנפטרה ט"ו חשון.
ביום רביעי פקידת שנתה
שתמליץ טוב בעד כל ילדיה

לע"נ הצדיק והענו
הרה"ג משה לוי
בן רחל זצ"ל
ביום שבת יא חשון
פקידת שנתו.

שבת שלום זמבודק

בריאות והחלמה איתנה:

שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו ישראל פריג' רפאל בן מרים הי"ו יצחק-חי כהן זדה בן פרידה הי"ו באבאי באבאי בן מורורי הי"ו לירן מלכה בן ריטה ועמרם הי"ו	אילן רפאל פרץ בן אנט הי"ו גולשן באבאי בת מרים מנב"ית שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ית לאה בלקר בת מרסל מנב"ית שרה מוסאי בת סרוור מנב"ית סיגלית-סמדר כלימי בת דינה מנב"ית רזיה סינדיני בת חוה מנב"ית מרים ועלני בת גולשן מנב"ית	זוהרה אלביליה בת פריחה ז"ל מרים דויד בת פרי יצחק ז"ל אסתר נג'א'תי בת שרה ז"ל מרים דאודי בת מורווארי ז"ל טובה הרוני בת שאקוט ז"ל שרה נסימי בת ביבי ז"ל נהיית מוסאי בת פרי יצחק ז"ל קריינא דבורה בת יואל ז"ל	מרה"ג יוסף-מיכאל אברג'ל בן רינה ז"ל מרדכי יעקובי בן ציפורה ז"ל שלמה כהן-זדה בן זליכה ז"ל יוחאי (אבי) ז"ל בן מרגלית שתחיה יצחק שלומי בן דבורה ז"ל שם-טוב נאמן בן סולטנה ז"ל אברהם הגזרני בן יעקב ז"ל חיים חייקה שחלוב בן שירין ז"ל	מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו	בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
--	---	---	--	-----------------------------------	--------------------------------

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

שמיעת מוזיקה ודברי תורה בחדר האמבטיה

שאלה: האם מותר לשמוע בחדר האמבטיה שירים של קודש, או דרשות ושיעורים של דברי תורה? והאם מותר לדבר דברי תורה באמבטיה?

תשובה: יש לדון בשאלה זו מצד שתי בעיות. האחת, כאשר האדם מתרחץ ואינו לבוש, האם מותר לו לדבר או לשמוע דברי תורה. והשנייה, האם עצם המקום שהוא "חדר אמבטיה", מוגדר כמקום שאסור לדבר או להרהר שם בדברי תורה.

נאמר בתורתנו הקדושה: "ולא יראה בך ערות דבר", ומכאן למדו רבותינו במסכת שבת (כג.) שאסור לאדם שאינו לבוש לדבר דברי תורה, ולכן אסור בהחלט לדבר בדברי תורה בשעה שאדם מתרחץ וכדומה, שהרי הוא אינו לבוש. אולם כל זה לענין דיבור ממש בדברי תורה, אבל לענין הרהור בדברי תורה, כלומר מחשבה בדברי תורה, אין לאסור מצד מה שאינו לבוש, שהרי נאמר בתורה ערות "דבר", דיבור הוא שאסור, אבל ההרהור מותר. אולם יש לעיין בדבר מצד אחר, שהרי כשם שאסור לדבר בדברי תורה וקדושה כשאדם אינו לבוש, כמו כן אסור לדבר בדברי תורה במקומות שאינם מכובדים, כמו שנאמר "והיה מחנך קדוש". וכל שכן שאסור לדבר בדברי תורה במקום מטונף ממש, כגון בית הכסא (שירותים) או בית המרחץ. ובמקומות אלה אפילו להרהר בדברי תורה אסור. ולכן עלינו לדון האם חזרי אמבטיה דינם כדן בית הכסא ובית המרחץ שאסור להרהר שם בדברי תורה, או שדינם שונה, כיון שהם נקיים יותר. ובגמרא במסכת שבת (י.) תניא, הנכנס לבית המרחץ, (בבתי המרחץ שלהם היו שלשה חדרים, חדר שבו כולם לבושים, חדר אחר שחלק מהאנשים לבושים וחלקם אינם לבושים, וחדר אחרון שבו כולם אינם לבושים), מקום שבני אדם לבושים, רשאי לקרות קריאת שמע ולהתפלל ולהניח תפילין. מקום שכולם ערומים אסור אפילו לדבר שום דבר של קדושה, ואפילו לומר "שלום" שהוא כנוי לה' יתברך, אסור.

ולענין חדר האמצעי שבו יש אנשים לבושים ויש שאינם לבושים, כתב הר"ן במסכת עבודה זרה (מד:), שאף שאסור לדבר שם בדברי תורה, מכל מקום מותר להרהר שם בדברי תורה. וכן מותר לענות בפיו על איזה דבר אם הוא מותר או אסור, שאינו מפרש את טעם ההיתר או האיסור, מותר, שגם זה נחשב כהרהור בדברי תורה.

ומבואר בדברי הרשב"א, שעיקר האיסור לדבר דברי תורה בבית המרחץ, אינו משום שהוא מקום שבדרך כלל בני אדם הולכים שם כשאינם לבושים, אלא הטעם הוא מחמת הלכלוך המצוי במקום שהמים שם חמים ובני אדם מתרחצים שם. ולכן במקום שהמים קרים, ואין שם בני אדם באותה שעה, מותר אפילו לברך שם על טבילת כלים. ומרן רבינו הגדול רבי עובדיה יוסף זצוק"ל, בתשובה (בשו"ת יביע אומר חלק חמישי סימן יא), האריך בענין זה, כי גם הוא נשאל בזה, בזמן שהיה משיב לשאלות ברדיו בהיותו רב ראשי, ואחד המאזינים עלה ושאל האם מותר לו לשמוע את התכנית של מרן זצ"ל כשהוא מתרחץ לכבוד שבת. ומרן זצוק"ל הביא ראיות שעיקר האיסור לדבר בדברי תורה בבית המרחץ, הוא דוקא מחמת הזוהמה הנמצאת שם. והביא ראיות שיש לחלק בזה בין בית מרחץ ציבורי, לבין חדר אמבטיה בבית.

לענין הלכה פסק שאין להקל לדבר שם בדברי תורה, אבל מותר להרהר שם בדברי תורה. ולכן מותר להכניס טרנזיסטור לחדר האמבטיה ולשמוע ממנו דברי תורה, אפילו בשעה שהוא עומד להתרחץ, שהרי מצד מה שאינו לבוש, כבר ביארנו שאין לחוש לזה לגבי הרהור (מחשבה), ורק הדיבור ממש הוא שאסור, בין כשהוא לבוש ובין כשאינו לבוש.

ולסיכום: חדר אמבטיה שבזמנינו, אסור לדבר שם שום דיבור של דברי קדושה. ומותר להרהר שם בדברי קדושה, ולכן מותר לשמוע שם תכנית רדיו של דברי תורה וכיוצא בזה.

ופשוט שמדובר בחדר אמבטיה שאין שם בית הכסא (שירותים), שאם יש שם בית הכסא אסור אפילו להרהר שם בדברי תורה.

"מכל מלמד" השכלת..."

כח הדיבור - פרישת לך לך

לומדים מהפרשה כמה נסיונות עבר אברהם אבינו ע"ה ועושה ציוויו של מקום. אם אנחנו נעבור נסיונות כלשהו, לא נבוא בטרונות? האם נקבל אותם באהבה? כל אדם עובר אותם לפי מעשיו ולפי כוחו ואמונתו. אדם היה רוצה שחייו יעברו בלי טרדות פרנסה, אשה והילדים אלא על מי מנוחות. כל נסיון הוא בגדר יסורים. אם נבין שממקרים את עוונותינו אזי נקבלם באהבה. הרי התיבות "מארצך וממולדתך ומבית אביך" מרמזים על לעתיד לבוא, לכן יקבלם באהבה.

מארצך אותיות **אך צרם** או **אך מצר**. **וממולדתך** אותיות **לומד מותך** דהיינו חושב על סופו ולא יבעט בהם. גם הפסוק מרמז על הסוף של האדם.

האות **י** סופית עולה בגימטריא **20**, "לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך"= **120** דהיינו תזכור שיש דין וחשבון לתת.

ואם נלך אחר השם יתברך כמאמר הפסוק "וילך אברם כאשר דבר אליו ה'" אז דרכינו מובטחת לעולם שכולו טוב. לומדים מאברם גם את הדרך לתורה ומצוות. "ויקח אברם... ואת הנפש אשר עשו בחרן", מלמד שהכניסן תחת כנפי השכינה, אברם מגייר ושרי מגיירת. כך אמור לעשות כל יהודי לגבי אחיו הטועים. "**רכושם**" אותיות **מוכשר**. דהיינו כל יהודי הוא חלק אלוה ממעל ויש לו סיעתא דשמיא לעשות כן ותמיד יהיה עסוק בתורה ובמצוות. "**ושבעים שנה** בצאתן מחרן" =

סי"ת **מונה**. השכר עובד תמיד בשמיים כמאמר הפסוק "כי יש שכר לפעולתך" ולא כאתם שרכושם תרתי משמע הוא כל שאיפתם, חייהם ועסקם ועובדיהם מצאת החמה עד צאת הנשמה, ללא מבט אל העתיד ואל חינוך ילדיהם וביתם. עליהם נאמר בתהילים "אם ייתן איש את כל הון ביתו באהבה בזו בזו לוי". ומי הוא הבז לוי? אלו ילדיו שמחכים למותו כדי להתחלק בשלל אביהם. אוי לאותו אדם עליו נאמר "ועזבו לאחרים חילם..."

"ויהי בימי אמרפל... עשו מלחמה את ברע מלך **סדם** ואת ברשע=ר"ת **מוכשר**. דהיינו כל מי שמחפש מלחמה עם ישראל מובס. "**ושמאבר**" אותיות **אשם בור** ושם סופם של הרשעים. ומה עשו? ישנו רמז לגאווה, זימה, עבודה זרה ומחלוקת. "**בעשתרות קרניים ואת תזוזים**"=ר"ת **קובה** (קובע הזימה). "**הזוזים**" אותיות **זו זימה**. "ואת **חרני**" אותיות **היבת**, זו עבודה זרה. **בהררם** אותיות **מהר רב**, זו מחלוקת. ומי שחי כך צריך להתבייש במעשיו.

ואת **חרני בהררם** שער=ר"ת **בושה**... "לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך" יש רמז לכח הדיבור. כיצד? כאשר אדם מדבר לשון הרע יש נגעים על **קירות הבית**, ולא עשה תשובה הנגעים הם **בבגדיו**, ועדיין לא חזר בתשובה, אזי הנגעים **באים עליו**. אבל עם ישראל קדושים ועומדים בנסיונות שמקבלים וגם בלשון הרע. כי מבינים שלא לוקחים כלום אפילו מחוט ועד שרוך **נעל**=ר"ת **נושם** דהיינו דואג רק לענייני הנשמה בתורה ובמצוות ובמעשים טובים.

(עבדכם הנאמן א.ש.)

" ואבותינו סיפרו לנו "

סיפור מרגש ומצמרר ליום פטירת רחל אימנו ע"ה

קאמיתית או בדוי? תחליטו אתם הקוראים)

כידוע, נשים שלא מצליחות להיכנס להריון הולכות ומתייפחות על קברה של רחל אימנו ומבקשות ממנה עזרה.

יום אחד אישה נשואה שיותר מ- 10 שנים לא הצליחה להיכנס להריון החליטה ללכת לבקש את עזרתה של רחל אימנו.

היא הגיעה אל הקבר, התייפחה ביקשה ובכתה מספר שעות. בסיום הבטיחה לרחל אימנו, שאם כבקשתה היא תיכנס להריון, היא מבטיחה להזמין אותה לברית.

רצה הקב"ה וזמן מה לאחר מכן התבררה האישה כי היא בהריון.

לאחר שנולד בן בכור בריא ושלם, על מנת לסגור מעגל, הלכה אותה אישה והניחה על קברה של רחל אימנו הזמנה לברית.

בשעה טובה, לאחר שמונה ימים התקיים בבוקר טקס המילה ובערב היתה חגיגה באולם עם הרבה קדושה ושמחה.

ההורים שהיו כה מאושרים על הולדת התינוק החליטו שאירוע זה הוא חשוב מאוד ולכן חילקו ביציאה מהאולם לכל אחד מהאורחים שהגיעו כרטיס קטן שבצידו האחד תמונתו של התינוק ובצידו השני תפילת הדרך.

בין כל האורחים שהגיעו לשמוח עם המשפחה, הגיעה אישה לבושה כולה בבגדים לבנים. לאחר בירורים בין הבעל והאישה הגיעו למסקנה שהאישה הזרה שהופיעה באולם לא הוזמנה ע"י הבעל ולא ע"י האישה.

שאלו אנשים בסביבתה אם מישו מכיר אותה אך אף אחד לא ידע מי היא. אותה אישה ישבה בשולחן ומשום שלא התנהגה באורח מוזר לא הוחלט לבקש ממנה לעזוב את המקום.

לאחר פיתוח התמונות של הברית נדהמו לגלות כי כל התמונות שבהם מופיעה האישה הזרה ברקע, נשרפו...

כל התמונות מלבד תמונה אחת שבא נראית כף ידה של האישה בקצה התמונה.

לאחר שבירת ראש ארוכה מצד האישה שהבינה שמשו מוזר קורה כאן נזכרה האישה בקברה של רחל אימנו ובהזמנה שהניחה על קברה.

בבוקר שלמחרת הגיעה האישה אל קבר רחל אימנו שבבית לחם ונשימתה נעצרה כשהביטה בקבר. ההזמנה שהניחה לא היתה שם ובמקומה היתה מונחת תמונה קטנה של התינוק, ותפילת הדרך מאחוריה.

כמה חשובה מילת תודה ופירגון

שמעתי סיפור יפה, על גן שנכנס למכולת וביקש לקנות 15 אסימונים.

באותם ימים השתמשו באסימונים בטלפון ציבורי ומכשיר כזה היה מותקן במכולת.

הגן מתחיל לשלשל אסימון אחר אסימון ובכל שיחה ושיחה הוא אומר: "שלום, אני גן מקצועי מחפש עבודה, אתם צריכים אולי גן?"

"אני גן מאוד מסור ומקצועי ועושה את עבודתי על הצד הטוב ביותר."

והם אומרים לו בצד השני: "לא, תודה! יש לנו כבר גן טוב מאוד..."

"אולי תחליפו את הגן שלכם?"

ובצד השני אומרים לו: "לא תודה, ברוך ה', יש לנו גן מצויין ואנחנו מרוצים ממנו."

והוא אומר להם: "אתם תהיו מרוצים ממני יותר."

והם: "לא תודה יש לנו גן מקצוען שעושה עבודתו נאמנה, תודה ולהתראות."

וכך הגן ממשיך עוד אסימון ועוד אסימון ומציע את שרותיו, באדיבות ובסבלנות ולא מתייאש...

את כל זה רואים ושומעים מהצד, בעל המכולת ורעייתו. הם מתייעצים ביניהם: מסכן, אולי יציעו לו לטפל בבניין שלהם בגינה.

והנה הגן משלשל את האסימון האחרון. הוא ניסה ולא כל כך הלך לו, אף אחד לא רוצה לקבל את שירותיו כגן.

אומר לו בעל המכולת: "שמעתי מהצד את השיחות שלך ולא יכולתי להתעלם. אתה יודע, אנחנו צריכים גן מקצועי כמוך, אתה מוכן לעבוד אצלנו?"

עונה לו הגן: "מה פתאום! אין לי זמן! אני עסוק כל כך... אין לי יום פנוי!"

משתומם ומופתע אומר לו בעל המכולת: "אבל, אתה עומד פה כבר זמן רב ואני שומע שאתה מחפש עבודה ואף אחד לא רוצה להעסיק אותך."

אומר לו הגן: "לא, מה פתאום אני לא מחפש עבודה. ועכשיו אסביר לך מה עשיתי."

"כל אלה שהתקשרתי אליהם, הם הלכו חות שלי... אני בעצמי מטפל בגינות שלהם."

"הם בדרך כלל, לא אומרים לי מילה טובה על העבודה שלי ולכן אני מתקשר אליהם מדי פעם, כדי לדעת אם הם מרוצים ממני, וכך אני מבין, שהם אפילו לא רוצים לשמוע על גן אחר!"

"וכל זה רק בגלל שרציתי לשמוע מילה טובה..."

כמה חשובה מילת תודה ופירגון.

פרגון הוא הערכה חיובית, אהבה, קבלה. לפרגן למישהו זה להעריך אותו, לראות את הטוב שיש בו, ולומר לו במילים או במעשים, שאנחנו שמחים בשבילו על הטוב שיש לו. בפרגון יש רצון טוב, משאלה שיהיה לאחרים טוב, שיצליחו, שיהנו מעצמם, שיעשו טוב לעצמם.

הפרגון מעודד, מאמין באדם וביכולת שלו להצליח ולהיות מרוצה.

פרגון הוא יחס הפוך לקנאה ולקטנוניות. אמנם גם בהן אנו רואים את הטוב של אחרים, אבל אין לנו רצון שיהיה להם טוב. להפך - הקנאה והקטנוניות עלולות לגרום לנו לקלקל לאחרים את הטוב שיש להם.

אנשים מצפים לפרגון מאחרים על פעילויותיהם ועל הישגיהם, ומרגישים סיפוק, כשאחרים מכירים בנקודות החוזק שלהם, ושמחים אתם בהצלחותיהם.